Når denne ekstraordinære kongres og dette årsmøde er færdigt, tror jeg, det vil være tydeligt understreget, at Socialdemokratiet ønsker at gå den solidariske vej - både når vi skal løse problemerne i vort eget samfund, og når vi skal yde vort bidrag til løsningen af de internationale problemer.
Set i europæisk målestok er det vigtigt med en stærk Socialdemokratisk repræsentation, alle de steder hvor det overhovedet er muligt.
Det er ingen hemmelighed.
Højrekræfterne er stærke.
Ikke blot i Danmark - men også når man kigger ud over Europa ja verden over.
Krisetiderne har gjort, at mange enkeltpersoner der er placeret i samfundets mellemlag og højere oppe, er faldet for højrekræfternes budskab og argumentation.
Det budskab der er det modsatte af solidaritetens. Det er det budskab, der ganske enkelt lyder, at du skal være dig selv nok.
Mange falder for dette budskab - og opdager først forsent, at det er dem selv, der fældes i næste omgang.
For højrekræfterne har det sådan, at de skære lag på lag, ikke alene af den sociale tryghed men også af den tryghed, som de mennesker føler, der er i arbejde.
For højrepolitikken - den borgerlige politik - som den føres i disse år rundt om i Europa og også i Danmark forstærker og fremkalder en ekstra arbejdsløshed - den arbejdsløshed som er en kendsgerning i store dele af den verden, som vi tilhører, og hvor det kapitalistiske element i vort system stadig er alt for stærkt.
Og når arbejdsløsheden er stor og behovet for social tryghed størst - så træder pludseligt et af højrestatens andre aspekter tydeligt frem.
Nemlig foragten for de svage eller i hvert fald - og i bedste fald - ligegyldigheden overfor de svage.
Det er den slags der skaber frygt - en frygt der ikke kan undgå at forplante sig til hele samfundet.
Og det skaber modløshed.
Men det er ikke med modløshed verdens udfordringer skal mødes
Det gælder også indenfor det sikkerhedspolitiske område.
Selvom det af og til kan være svært at tro på, at det kan lade sig gøre at skabe en fred, som ikke bygger på gensidig frygt for udslettelse, så må vi alligevel til stadighed arbejde for, at det lidt efter lidt kan blive en realitet.

Der skal arbejdes ad mange kanaler for at nå dette mål.
Det tungeste ansvar hviler naturligvis på supermagterne.
Men den indflydelse vi har bruges.
Og det gør vi også. Ikke alene som dansk socialdemokratisk bevægelse. Det er en god støtte at vide, at der verden over findes mange andre der tror på, at der kan opbygges en fred, som ikke tvinger mennesker til at leve i frygt.
Frygt er jo mere end den frygt der består i, at verden kan blive udslettet. Frygt er også det der består af den mili
tære og diktatoriske undertrykkelse, som vi ser så mange steder i verden. Og netop her i begyndelsen af september for 10 år siden, der så vi hvad der skete i Chile hvor Ailende og hans demokratiske valgte regering faldt, og Allende selv blev dræbt. Pinochet tog magten, og en militærjunta har huseret i landet i disse mange år siden 1973. Men et samlet folk kan aldrig besejres. Det tror jeg vi ser i disse dage i Chile.
Jeg mindes den dag for 10 år siden, da vi fik meddelelsen i Danmark om det der skete i Chile. Vi sad i et regeringsmøde på Marienborg, og vi formulerede straks med al mulig sagkyndig bistand en udtalelse om det der skete i Chile, og derved markerede vi, som et demokratisk land, vores holdning til den forbandede udvikling som skete der. Jeg husker endnu, hvor mange gange der i dagene derefter blev skrevet i aviserne, at mon nu ikke den Socialdemokratiske regering var lidt for hurtig og lidt for ivrig. Mon ikke den Socialdemokratiske regering skulle sætte sig lidt bedre ind i tingene før den forsøgte at ordne problemerne verden over. Vi søger ikke at ordne problemerne verden over, men vi protesterer, og mener at vi skal gøre det, både som bevægelse og som land, når der er grundlag for det.
Vi håber for det chilenske folk som for alle andre der er ude i diktatur og undertrykkelse, at de igen skal blive frie.
Den socialdemokratiske arbejderbevægelse i Danmark skal give sit - måske lille - men ikke ubetydelige bidrag.
Men herhjemme - vi må nok erkende, at det nogen gange er bedre og tryggere at leve under, hvad vi kalder et acceptabelt kompromis, frem for at leve under en kneben overmagt, især den der også bruger overmagten. Det har Socialdemokratiet for længst erkendt, også på indenrigspolitiske område. Vi har altid stået for en politik, der er ansvarlig i mere en een betydning. Ansvarlig overfor det økonomiske - ansvarlig overfor samfundet - ansvarlig også i social og solidarisk henseende. En

samfundsbevidst politik.
Man kan godt nævne dem alle - de politiske - partier - som vi har samarbejdet med i regering i forlig efter forlig. Det
gælder dem alle vel nærmest undtaget det yderste højre og det yderste venstre. Men det borgerlige Danmark har valgt at føre blokpolitik,- og det siger vel sig selv, at når man har Fremskridtspartiet som den ene af visdommens søjler, ja så er blokpolitikken vendt mod samfundets svageste.
Og den regering har er jo egentlig faret ganske hårdt frem næsten med desperation, og med et tydeligt overmodigt præg over sig. De begynder ærlig talt at flå i det samfund, som vi har givet vort bidrag til at bygge op, og nogle huller har dette samfund fået. Men heldigvis - jeg føler mig overbevist om, at det er stærkere, sådan som det nu engang er bygget op bl.a. og vel i væsentlig grad med Socialdemokratiet som en drivende kraft.
Vi vil igen søge at stoppe de huller, igen søge at bygge det op, som socialt er ved at blive ødelagt nu. Hvis regeringen bliver siddende - også efter den 9. september - vil vi gerne tale med den om det. Og hvis den udskriver valg, ja så vil en ny Socialdemokratisk regering selvfølgelig også tale og forhandle med oppositionen - kræfterne skal jo samles. Men kræfterne skal samles om en solidarisk vej for at få skabt så mange arbejdspladser som overhovedet muligt, og om at sikre den enkelte den størst mulige sociale tryghed og den bedst mulige livskvalitet - trods den krise vi er inde i.
Med denne velkomst vil jeg byde kongres og årsmødet hjertelig velkommen, jeg håber på gode resultater af vores drøftelser.